

یک اقتصاد در انحطاط. توماس مان ترجمه هوشنگ کاووسی

۲۲۹ موضوع رمان نوشتۀ توماس مان: اعلیحضرت، حکایت یک امیرنشین تخیلی کوچک است متشکل از تعدادی دولت‌های کوچکتر، در آلمان غرب که می‌توانست وجود داشته باشد تا پایان جنگ نخست جهانی (۱۹۱۴-۱۹۱۸). فصلی را که می‌خوانید معرف نه بدون طنز-بخشی ویژه از یک زندگی سیاسی و اقتصادی کهنه شده است، که تمامی مردمش، با وجود کهنگی به آن وابسته‌اند!

کشور دارای یک وسعتی هشت هزار کیلومتر مربع و یک میلیون نفر جمعیت بود. سرزمینی بود زیبا، آرام، و دور از هر شتاب در پیشرفت. زمزمه قله درختان جنگل‌هایش به راستی رؤیایی بود. مزارعی داشت با دامنه وسیع که با دقت در آن‌ها کشت و کار می‌شد و توسعه صنعتی اش پایین تراز حد متوسط قرار داشت. همچنین کشور صاحب صنعت بافت منسوجات بود و دارای چند معدن سنگ‌های گرانبها و نقره. و این بود تقریباً تمام ثروت کشور. ضمناً می‌توان اشاره داشت به صناعت توریستیک، ولی زیاد در این باره صحبت نمی‌شد. افزون بر همه، چشم‌های قلیایی آب گرم

در اوآخر قرون وسطاً مشتریانی از راههای دور برای این حمام‌ها می‌آمدند؛ ولی بعدها این شهر که پایتخت به شمار می‌رفت موقعیت خود را از دست داد و شهرهای دیگری جایش را گرفتند و به سپردنیش بهترین این چشمه‌ها، چشمه دیتلیند بود که در شهر دیگری قرار داشت و شهرت آن به خاطر داشتن محلول نمک لیتیوم بود.

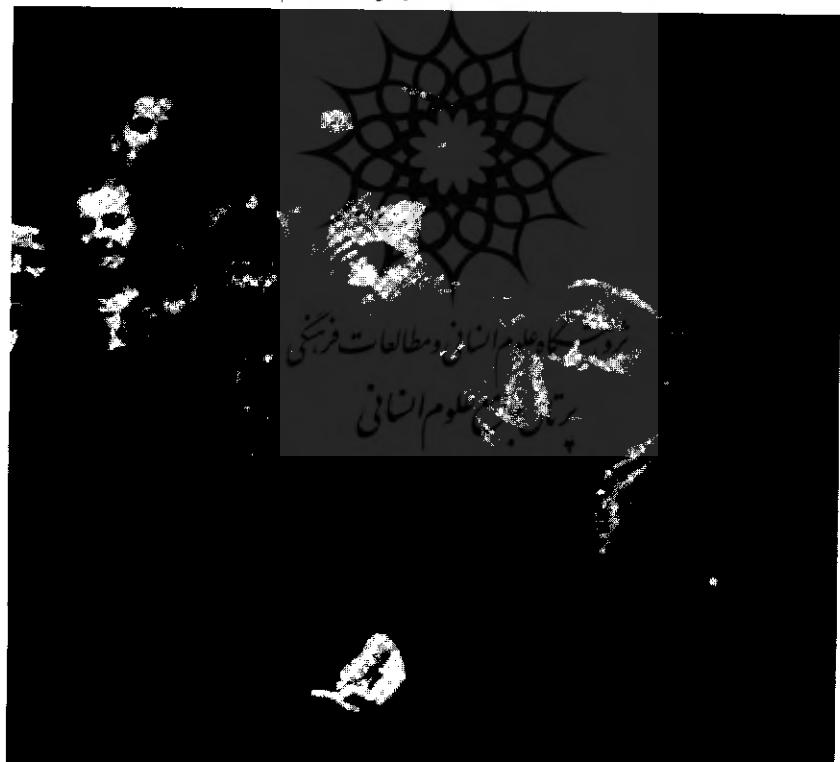
داشت که در نزدیکی شهر مرکزی از زمین فوران می‌کردند و مراکز مطبوعی برای حمام کردن تأسیس شد که شهر را به صاحب چشمه‌های آب گرم معروف می‌ساخت. در اوآخر قرون وسطاً مشتریانی از راههای دور برای این حمام‌ها می‌آمدند؛ ولی بعدها این شهر که پایتخت به شمار می‌رفت موقعیت خود را از دست داد و شهرهای دیگری جایش را گرفتند و به فراموشی سپردنیش بهترین این چشمه‌ها، چشمه دیتلیند بود که در شهر دیگری قرار داشت و شهرت آن به خاطر داشتن محلول نمک لیتیوم بود.

داشت و شهرت آن به خاطر داشتن محلول نمک لیتیوم بود که دیری از کشف آن در دوران حکومت ژان-آلبرت سوم نمی‌گذشت. اما چون تبلیغات کافی درباره اش نمی‌شد امکان بهره‌برداری از آن در حد آرزو نبود و در نقاط دیگر، تقریباً ناشناخته ماند؛ فقط صدهزار بطری از آن در سال صادر می‌گردید و کمتر خارجی‌انی بودند که برای نوشیدن آن به محل می‌آمدند. مسئله غامض برای مجلس شورا پول بود. کلمه «اندک» اصطلاحی شده بود از سوی سرویس‌های حمل و نقل برای بیان زیانی که متوجه آنان می‌شد. ضمناً، دانستی است که خطوط ارتباطی ثانوی هیچ گونه بستگی با راه آهن نداشتند و این یکی، سودی را به همراه نمی‌آورد و رویدادی بود اندوه‌بار برای خزانه حکومت که ریشه گسترده‌ای دوانده بود، و وزیر حمل و نقل در گزارش واضح خود آنرا مرتباً کرد، و این مسئله موجب توقف در امور بازرگانی و صنعتی می‌شد، همچنین در امر صدور زغال سنگ که کشور صاحب

معادنی از آن بود. ناقدان همیشه با چند کلام وضع متوسط تشکیلات در سرویس‌های حمل و نقل دولتی را مورد تفسیر قرار می‌دادند و در مجلس شوراهem مخالفین آنچنان قدرتی نبودند. وضع روحی حاکم برنامایندگان، شناختی ساده بود از قانون توسط ساده‌لوحان. باری، اوضاع کشور سرشار بود از سنگینی و خامت.

گفتیم در آمد خطوط آهن نسبت به درآمدهای خصوصی کشور قابل قیاس نبود، و چیزی که در راه س درآمدها از زمانی، به یاد نماند، در کشور وجود داشت مزارع بود و چوب جنگل‌ها که آن نیز رو به قلت گذاشته بود، متأسفانه در یک بدینی و حشت زاناشی از مشکلاتی قابل توجیه و عمل فراوانش علاوه شدید مردم بود به جنگل هایشان... این جمعیت که اکثر آزیک نژاد بلوند و کوتاه قد و فربه با چشم‌مانی آبی و رؤیایی و گونه‌های پهن کمی برآمده تشکیل می‌شد، آدمیانی بودند اندیشمند، صحیح‌العمل، سالم ولی تا اعماق وجود عقب مانده و

تومان مان و کایا هنگام بازدید از جمهوری فدرال آلمان، در شهر لویک.

دستدار جنگل، این جنگل بود که در آوازهای محلی شان می‌زیست، و برای هنرمندان زاده این ملت عمق سرچشمه الهاماتشان، و چهار بروز استعدادهای ذوقی و روحی شان در حد افراط به شمار می‌رفت. سبب حقشناسی ملى نسبت به جنگل چنین بود که مستمندان برای مصارف سوخت شان هیزم در آن جمع آوری می‌کردند و نیز محل رشد قارچ‌های خوراکی بود و میوه‌های درشت آبدار. تنها این مواد قابل مصرف در زندگی، آنان را به جنگل وابسته نمی‌کرد بلکه نقش جنگل را در وضع اقلیمی کشور و هوای سالم و سازگار باسلامت، بسیار خوب می‌دانستند، و آگاه بودند که این جنگل‌ها و چشمها و باغ‌های خارج شهر و محل‌های مسکونی برایشان یک امتیاز و یک میراث طبیعی جالب از هر نظر است.

اما گاه خطاها نی را نیز علیه جنگل و درختان خود مرتكب می‌شدند. این عمل «کفرآمیز» نسبت به جنگل و درخت انسنل‌های گذشته موردار تکاب بود و از این جهت سرزنش‌های سختی متوجه سازمان جنگل بانی عمومی می‌شد و مردم عقیده داشتند که این تشکیلات با یک هشیاری اقتصادی و سیاسی باید در حفظ جنگل‌ها عمل کند تا نه تنها به نسل حاضر، بلکه به نسل‌های آینده سود رساند زیرا که این آینده‌نگری بدون حساب و ملاحظه بدون شک، نتایج خوشی در برخواهد داشت. همچنین قطع بیش از اندازه درختان جنگل برای بدست آوردن زمین، نتیجه اش از دست دادن یک تکه گاه سودمند و بارآور در اقتصاد کشور است. این تکه گاه اقتصادی و مخصوصاً این خاکه برگ‌های جنگل برای زراعت، نشان داده‌اند که طی سالیان چه فایده‌هایی را برای مزارع داشته‌اند. در پی این شن‌کشی‌ها با شن‌کش و جمع آوری بدون استفاده از تراشه‌های هیزم و قطع درختان هنوز به رشد نرسیده در جنگل‌ها و درختان عمومی، با هدف غارت، جنگل‌لایی را در موقعیتی سانحه‌بار قرار می‌داد. فقدان تخته برگ خشک چه زیان‌های سانحه‌بار برای دامداری فراهم می‌آورد. پول رایج که در فقدان بود و برای جبران از سرمایه دولت و خزانه برداشته می‌شد که جایگزینی نداشت و ارزش پول درافت دائم بود...

باری، ملتی بود کشاورز باهمتی نه زیاد و تصور عموم بر آن بود که در هر حال باید زیست... تهیه و فروش شیر هم از مشغولیاتشان بود. صدای شکایت در روابط سالانه سرویس‌های بهداشتی با پایین آمدن سطح تغذیه از سوی ملت بلند بود؛ مالکان دامداری همیشه برای تصاحب درآمد تولیدات لبنیاتی یورش می‌بردند و از این نظر، حتی نسبت به امور زندگی مردم خود غفلت می‌کردند و رژیم تغذیه ناکافی در روستاهابه چشم می‌خورد چرا که مواد

مقدی شیر سهم مالکان بود و شیر تقریباً نهی از مواد مفید سهم روستایان می‌شد و اینان برای تأمین چربی کافی جهت سوخت و ساز بدن به گیاهان چرب دل می‌بستند و جای افسوس است که از مشروبات الكلی هم چشم پوشی نداشتند. و ناقدان اعتقادشان براین بود که بدون رودریاست باید گفت که این وضع ناشی از تغذیه ناکافی، در تأمین نیروی جسمانی و روحی در ساکنان روستایی اثر نخواهد بود. مراتب در برابر مجلس قرار گرفت و دولت فقط قول رسیدگی به این امر را داد. ◆◆◆

۱. این متن ترجمه شده از ترجمه به زبان فرانسه، از رمان *Königliche Hohheit* که توماس مان در دوران خود تبعیدی به امریکا، به زبان مادری اش، آلمانی، نوشته است در اشاره به «آلمان غربی» و نه «غرب آلمان» ثابت می‌کند که تاریخ نگارش رمان برابر است با زمان دو بخش بودن آلمان، یعنی استقرار حکومت کمونیست بر آلمان شرقی... دیگر این که برای درک مقصود نویسنده در طرح این فصل ترجمه شده، باید اصل رمان را مطالعه کرد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

